

en uforudset ekstraudgift, fordi man har en ejerbolig, man ikke kan komme af med.

Regeringen har forståelse for, at der kan være situationer, hvor reglerne om beregning af ejendomsværdiskat kan medføre økonomiske problemer for ejeren, og regeringen er også villig til at være med til at løse disse økonomiske problemer.

Jeg vil dog straks sige, at regeringen ikke kan støtte den model, som forslagsstillerne har lagt på bordet. Et krav om, at der ikke skal betales ejendomsværdiskat, så snart en ejer fraflytter sin hidtidige bolig og sætter denne til salg, virker administrativt meget besværligt. Det vil nemlig betyde, at mange ejere skal i gang med at fremskaffe dokumentation for, at fraflytning fra den gamle bolig rent faktisk har fundet sted, bare fordi boligen ikke er solgt inden for nogle få måneder.

Regeringen har siden førstebehandlingen af forslaget overvejet en model til, hvorledes man begrænser de økonomiske problemer for boligejere, der er fraflyttet deres bolig, men som ikke kan få den solgt, samtidig med at man får minimeret de administrative problemer for boligejerne, men også for skattemyndighederne.

Det vil sige, at problemet løses for de boligejere, der reelt må siges at have problemer, uden at der skabes et administrativt besværligt system. Regeringen har drøftet modellen med forslagsstillerne. Modellen er dog blevet fuldstændig afvist, hvilket jeg ikke forstår. Når det kommer til stykket, vil det nemlig vise sig, at den foreslåede model faktisk i praksis kommer til at virke på en måde, som netop svarer til de ønsker, som jeg har forstået forslagsstillerne har.

Det særlige ved regeringens model er bare, at den er lettere at administrere og enklere at forstå for boligejerne og for skattemyndighederne.

Modellen tager udgangspunkt i, at en ejer, der sætter sin bolig til salg, altid må acceptere, at der kan gå en vis periode fra det tidspunkt, hvor rådigheden over ejerboligen er endelig opgivet – dette er tilkendegivet ved ejerens dispositioner – og indtil man slipper for ejendomsværdiskatten.

I denne korte periode vil der så altid skulle betales ejendomsværdiskat af den gamle bolig efter de almindelige regler samtidig med, at der også betales af en eventuel ny bolig. Hvis ejeren efter flytning til en ny bolig rent faktisk ikke kan få sin gamle bolig solgt inden for et rimeligt tidsrum, vil modellen betyde, at de økonomiske problemer, der vil kunne opstå, vil blive begrænset.

Regeringen har fundet det rimeligt, at en ejer altid må acceptere, at der betales ejendomsværdiskat af boligværdien af en ejendom i indtil 2 måneder efter, at ejeren endeligt har opgivet boligretten til ejendommen.

Hvis den gamle bolig er vurderet eksempelvis til 1 mio. kr. og er anskaffet før den 1. juli 1998, så udgør ejendomsværdiskatten for de 2 måneder 1.133 kr. Så større er det beløb altså ikke.

Og med den 2-måneders-regel har man fået sorteret en lang række situationer fra, hvor ejeren er flyttet og inden for kort tid har fået solgt sin bolig.

I de tilfælde, hvor ejeren er flyttet, men ikke har fået solgt boligen inden for en rimelig tid, vil der kun blive beregnet ejendomsværdiskat for 2-måneders-perioden. Det gælder også, selv om ejendommen ikke kan sælges, fordi prisen på ejendommen måske er sat for højt i forventning om, at ejeren efter en passende ventetid vil kunne score en høj skattefri fortjeneste ved salget.

Men det er en klar forudsætning for modellen, at ejeren ved disse dispositioner har tilkendegivet, at boligretten er endeligt opgivet. Tilkendegivelsen skal naturligvis kunne dokumenteres eller i hvert fald kunne sandsynliggøres over for skattemyndighederne.

Det er således regeringens opfattelse, at den model, som regeringen ville kunne gå ind for, løser de problemer, som er omtalt i forslaget, på en langt mere elegant måde end den, som er foreslået af forslagsstillerne. Regeringen kan derfor ikke tilslutte sig forslaget, som det er fremsat.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Det var da noget af en svada fra skatteministeren. En rigtig gang snak. Er der realiteter bag alle skatteministerens fine tilsagn? Næ, det ser jeg ikke, for hvis skatteministeren var indstillet på at gøre noget ved denne her sag, så kunne skatteministeren jo komme med et lovforslag. Vi kan sagtens nå at behandle det inden sommerferien, for der er ikke deadline før den 1. april.

Så jeg forventer med den udmeldelse, der er kommet fra skatteministeren i dag, at der ligger et lovforslag, som kan vedtages inden sommerferien, ellers så synes jeg, det i høj grad er brage-snak.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Når man hører skatteministeren nu og den tidligere skatteminister under førstebehandlingen,